

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Société Euro Park Service, venant aux droits et obligations de la société Cairbulg Nanteuil

Pârât: Ministre des finances et des comptes publics

Dispozitivul

- 1) În măsura în care articolul 11 alineatul (1) litera (a) din Directiva 90/434/CEE a Consiliului din 23 iulie 1990 privind regimul fiscal comun care se aplică fuziunilor, scindărilor, cesionării de active și schimburilor de acțiuni între societățile din diferite state membre nu realizează o armonizare exhaustivă, dreptul Uniunii permite să se aprecieze compatibilitatea unei legislații naționale, precum cea în discuție în litigiul principal, în raport cu dreptul primar, deși această legislație a fost adoptată pentru a transpune în dreptul intern posibilitatea oferită de dispoziția menționată.

- 2) Articolul 49 TFUE și articolul 11 alineatul (1) litera (a) din Directiva 90/434 trebuie interpretate în sensul că se opun unei legislații naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care, în cazul unei operațiuni de fuziune transfrontalieră, supune acordarea avantajelor fiscale aplicabile unei astfel de operațiuni în temeiul acestei directive, în speță amânarea impozitării plusvalorilor aferente bunurilor constituite ca aport de o societate franceză la o societate stabilită într-un alt stat membru, unei proceduri de autorizare prealabilă în cadrul căreia, pentru a obține această autorizație, contribuabilul trebuie să demonstreze că operațiunea în cauză este justificată de un motiv economic, că aceasta nu are ca obiectiv principal sau ca unul dintre principalele sale obiective fraudă sau evaziunea fiscală și că modalitățile sale de realizare permit asigurarea impozitării viitoare a plusvalorilor a căror impozitare este suspendată, în timp ce, în cazul unei operațiuni de fuziune internă, o astfel de amânare se acordă fără ca respectivul contribuabil să fie supus unei asemenea proceduri.

(¹) JO C 106, 21.3.2016

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 9 martie 2017 – Ellinikos Chrysos AE Metalleion kai Viomichanias Chrysou/Republica Elenă și Comisia Europeană

(Cauza C-100/16 P) (¹)

(Recurs — Ajutoare de stat — Cesiune a unor mine la un preț inferior valorii reale de piață — Scutire de taxele aferente operațiunii de cesiune — Evaluarea cuantumului avantajului acordat)

(2017/C 144/16)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Ellinikos Chrysos AE Metalleion kai Viomichanias Chrysou (reprezentanți: V. Christianos și I. Soufleros, dikigoro)

Celelalte părți din procedură: Republica Elenă și Comisia Europeană (reprezentanți: É. Gippini Fournier și A. Bouchagiar, agenți)

Dispozitivul

- 1) Anulează Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene din 9 decembrie 2015, Grecia și Ellinikos Chrysos/Comisia (T-233/11 și T-262/11, EU:T:2015:948), în măsura în care, prin această hotărâre, Tribunalul a omis să răspundă la argumentul invocat de Ellinikos Chrysos AE Metalleion kai Viomichanias Chrysou întemeiat pe finalitatea întocmirii raportului de expertiză privind evaluarea minelor Cassandra (Grecia) realizat în cursul anului 2004.

- 2) Respinge în rest recursul.
- 3) Respinge acțiunea formulată de Ellinikos Chrysos AE Metalleion kai Viomichanias Chrysou având ca obiect anularea Deciziei 2011/452/UE a Comisiei din 23 februarie 2011 privind ajutorul de stat C 48/08 (ex NN 61/08) acordat de Grecia în favoarea întreprinderii Ellinikos Chrysos AE.
- 4) Obligă Ellinikos Chrysos AE Metalleion kai Viomichanias Chrysou la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 175, 17.5.2016

**Hotărârea Curții (Camera a opta) din 9 martie 2017 – Republica Polonă/Comisia Europeană
(Cauza C-105/16 P) ⁽¹⁾**

[Recurs — FEOGA și Feader — Cheltuieli excluse de la finanțarea de către Uniunea Europeană — Dezvoltare rurală — Regulamentul (CE) nr. 1257/1999 — Articolul 33b — Sprijin financiar acordat exploataților de semisubzistență supuse restructurării — Obligația de a consacra cel puțin 50 % din sprijinul financiar operațiunilor de restructurare]

(2017/C 144/17)

Limba de procedură: polona

Părțile

Recurentă: Republica Polonă (reprezentant: B. Majczyna, agent)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentați: A. Stobiecka-Kuik și J. Aquilina, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Republica Polonă la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 136, 18.4.2016.

**Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 7 martie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de
Conseil du Contentieux des Étrangers – Belgia) – X, X/État belge**

(Cauza C-638/16 PPU) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Regulamentul (CE) nr. 810/2009 — Articolul 25 alineatul (1) litera (a) — Viză cu valabilitate teritorială limitată — Eliberarea unei vize din motive de ordin umanitar sau datorită anumitor obligații internaționale — Noțiunea „obligații internaționale” — Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale — Convenția de la Geneva — Eliberarea unei vize în ipoteza unui risc dovedit de încălcare a articolelor 4 și/sau 18 din Carta drepturilor fundamentale — Inexistența unei obligații]

(2017/C 144/18)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil du Contentieux des Étrangers